

Miért tartunk társállatot?

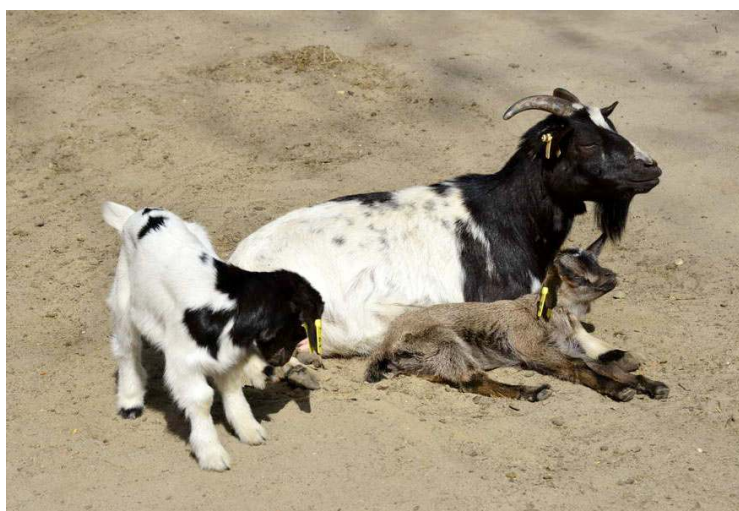
Ha a haszonállat hasznos, akkor a nem haszonállat haszontalan? Szó sincs róla, csak éppen ezek az állatok nem anyagi, hanem lelki hasznot hoznak.

A huszadik század hirtelen lendületet adott a társállattartásnak, és az otthonunkban gondozott, kedvencként dédelgetett állatfajok száma a sokszorosára nőtt – olyanokkal is bővült, amelyekről korábban soha nem képzeltük volna, hogy valaha házi kedvencek lesznek, mint például a kígyók vagy pókok. Vajon mi erre a magyarázat?

A házinyúl haszonállatból egyre inkább házi kedvencé válik

A haszonállatok legtöbbször az ember igen régen háziasította: a kutya több mint harmincezer, a juh vagy a kecske tízezer, a házinyúl vagy a vadászgörény kb. kétezer éve él együtt az emberrel, de még a prémesállatként tenyésztett ezüstróka mögött is évszázados múlt áll. A társállatként ismert fajok közül azonban csupán kevésnek van hosszú történelme: ilyen a 17. század óta tenyésztett kanárimadár, vagy az aranyhal, amelyet Kínában már ezer évvel ezelőtt is tartottak porcelántálakban, de már a tengerimalac eredeti hazájában haszonállat volt, mielőtt Európában házi kedvencé lépett volna elő.

A kecske az egyik legrégebbi háziállat: húzáért és tejéért tartják

Úgy tűnik, mintha a társállat-tartás széleskörű elterjedését a városiasodás váltotta volna ki, és ez logikusan is hangzik: a természettől egyre inkább elszakadó, beton- és szungelbe költözött ember keresi a kapcsolatot az élővilággal. Az angol ipari forradalom eredményeképpen lett az agárversenyből egerverseny: a farmerből bányász, gyári munkássá lett lakosság olyan állatokat keresett tenyésztési és versenyztetési

szervedélyének kielégítésére, amelyeknek a tartásához, szaporításához nem volt szükség istállóra, majorságra. A macska is ekkor kezdett el vidéki egerészből városi kedvencé válni. Amíg az emberek többségének a mindennapjaihoz tartozott a haszonállattartás, nem volt szükségük társállatra.

Érdekes

A hüllők és egyéb terráriumai állatok népszerűségének egyik oka lehet, hogy változó testhőmérsékletükből adódóan anyagcseréjük takarékos, így szaguk nemigen van, nem igényelnek gyakori takarítást, többnyire hangjuk sincs, és nem kell őket mozgatni, foglalkoztatni.

Tudományosan bizonyított tény, hogy az állatok simogatása oldja a stresszt, csökkenti a szorongást és a vérnyomást. Az Állatkert Holnemvolt Várában az alpaka puha gyapját is megsimogathatod.